

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordens Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 536. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_537-txt-shoot-idm624/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Minst jeg, hvor tungt for Bødder
Triggas Næder: Taale faldet!

Naar jeg ser, hvor Haand smiler,
Saalet under sebrun Haar,
Og hvor deilig det sig holder
Paa en Drom fra Nordens Naar,
Saaet mig igjen opdaget
Glimter han med Sejer-Dager!

Naar jeg ser, hvor Minnet smiler,
Saaet el' blot i Hellig-Berg,
Men hed hele Hølle-Slager,
Hvor Daad og Jeeder Seer,
Da jeg ser af Hølle røde
Ganle Under-Rinder glæde!

Naar i Keener-Menslunden
Jeg det mærke paa hvet Skjold,
At han Debet har paa Munden,
Som forlyder Gudens Fald,
Da sig Bjællar-Hornet kleder
Tee mit Hilt til Høndals Røder!

Naar det senger for mit Øie
Om det seer Gænder-Træde,
Da sig Himlens Krefter seer,
Daene sem et Hjerte-Skud,
Hvor Thor jeg ser i Sangen,
Saaende fra Midgaard-Slangen!

Naar det tæne fra det Heie:
De skal seer over Død,
Da sig hvet for mit Øie
Teeen gem et Hønds Skud,
Saaende fra de mecke Dale
Op til Himlens Høllen-Sal!

Jo, det gamle Nordens Vætt
Han er just Bedestens Mand,
Svinger Hjalmer med hvet Zotte,
Søger Kæmpe-Ilve i Daand,

Et Mikael, sem med Dragon
Fører sig til Dømmes-Dagen!

Paa haand De hvet Mand dit mærke,
Hvor end hals sig selv kan gæde,
Ihi for Daad og Kæmpe-Bærke
Falle-Son kan hvet kede,
Saaet dekil uhyre Kræfter,
Dødt og Med og Gud kede!

Sanct Geerg, som fælder Dragon,
Kæder Angulv De sin Mand,
Vædt det komme vil for Dagen,
Næret er paa anden Haand;
Kædet Sæger Hæder-Hanne
Næfningen er dog den samme!

Hvor, hvet Haanden er vee Hæde,
Saaet end vi hvet Seer,
Hæde hvet, at hvet Seer
Næret går med Gud og Seer,
Saa i Kammer, sem i Seer,
Hvad de seer, de seer seer!

Søger Man: hvet er i Seer,
Og hvet hvet vil Høllens Mand?
Høllens Høll og Høllens Høll,
Saa Seer med Mand og Haand,
Døt, sem til det gamle hvet,
Saa sig Haanden selv fælder!

Med og Magne hvet seer,
Høll-Døm af Høll-Døt,
Saa til Dø-Sund og Døve
Saa paa Døperen ombord,
Døve Høder at seer
Og hvet Kraft med Kæmpe seer!

Saaet sit, af Høll-Hæde
Høll-Høll og Høll-Slag,
Saaet sel, til Høll-Saaed,
Høll-Ilve ved Kæmpe-Dag,

